

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
 vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Grænsegendarmeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sættes under Forhandling.

Brorsen: Ved Finanslovens første Behandling 1908—09 havde jeg Lejlighed til at henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa Grænsegendarmeriets Forhold. Jeg mente, at hvis man fra Finansministerens eller Generaltolddirektoratets Side, under hvilket jo Grænsegendarmeriet sorterer, vilde foretage en Undersøgelse af, hvorledes dets Forhold i det hele taget vare ordnede, maatte man temmelig sikkert kunne komme til Besparelser med Hensyn til de Midler, der fra Statskassens Side gives til dette Korps. Det førte saa senere til, at der blev optaget en Forhandling mellem Finansudvalget og Finansministeren, og denne resulterede i, at vi paa Finansloven 1910—11 fik en Anmærkning, der gik ud paa, at Finansministeren kunde reducere Styrken, efterhaanden som der skete Afgang fra Korpset, enten det nu var ved Dødsfald, eller fordi nogle af Mandskabet gik over i andre Stillinger. Det har saa ført til, at vi allerede nu, naar vi gennemlæse dette Lovforslag, se, at der er foretaget Besparelser paa ca. 20,700 Kr. Det er ikke saa ganske lidt, naar man ser hen til, hvor meget der i det hele ofres paa at opretholde dette Korps derovre. Hidindtil har man ikke haft Regler for, hvor langt man i det hele taget skulde gaa ned, man har kun givet denne Bemyndigelse til efterhaanden at reducere Styrken. Nu vil man i Lovforslaget, som det her foreligger, fastslaa, hvor stor en Styrke man skal have. I Stedet for de 130 Mand, som man har haft før, foreslaar man, at der i alt skal være 100 foruden de to Officerer, der som Chef og næstkommanderende tilhøre Korpset, og efter at denne Reduktion er foretagen, ville de Besparelser, der her er Tale om, beløbe sig til ca. 35,000 Kr. Det er altsaa ikke ganske ringe Beløb i Sammenligning med, hvad der i det hele gives ud til Grænsegendarmerikorpset.

Spørgsmaalet er nu, om Styrken ikke yderligere kan reduceres, saaledes at der kunde foretages Besparelser ud over de 35,000 Kr. Jeg tror ikke, at man fuldt ud har Lov til at sammenligne Forholdene paa denne Side Grænsen med Forholdene paa den anden Side. Jeg tror, Forholdene ere noget forskellige, idet det tyske Gendarmerikorps kun har med Toldopsynet at gøre. Saa vidt jeg ved, bestaar dette Korps kun af ca. 60 Mennesker i det hele, og deri er indbefattet Inspektionen. Man vil altsaa se, at det i Virkeligheden kun er Halvdelen af, hvad der her foreslaas. Jeg mener ikke, at man fuldt ud kan sammenligne den Opgave, som det danske Grænsegendarmeri har, med de tyske Toldbetjentes ved Grænsen. De have begge den Opgave at forhindre, at der sker Smuglerier, men det danske Grænsegendarmeri har ved Siden den Opgave at forhindre, at tyske Vagabonder gaa fra Slesvig ind i Jylland, og det er i Grunden ikke saa ganske lidt, det i den Henseende har at bestille; det viser sig, at det hvert Aar er adskillige Hundrede Personer, som det viser tilbage, og som vi altsaa ikke faa her ind i Danmark. Som sagt, det er muligt, at man ved en Undersøgelse, ved at praktiske Folk fik Sagen til Behandling, ved en mere praktisk Ordning af Forholdene derovre i det hele taget, kunde gaa længere ned med Hensyn til Antallet af Mandskabet, uden at den Patrouilletjeneste, de gøre derovre, i Virkeligheden kom til at lide nævneværdig Skade, men det er muligt, at man maa opsætte det til bedre Tider. Jeg i alt Fald vilde nødig have, at dette skulde bevirke, at det Lovforslag, der nu er til Behandling, ikke blev fremmet i denne Samling. Der er selvfølgelig ogsaa andre Ting; man i og for sig kunde have Grund til at tage under Overvejelse. Der er f. Eks. det Forhold, at Mandskabet er inddelt i menige, Sergenter og Oversergenter; det er muligt, at man kun skulde have en Charge, og at det skulde ordnes saaledes, at de skulde have den forhøjede Lønning efter den Tid, hvori de have tjent i Korpset.

Der er en Bemærkning til, jeg gerne vilde have Lov til at gøre, og det er den, at det forekommer mig, at der med Hensyn til Grænsegendarmerikorpset er lovlige megen Inspektion. Det er ikke ualmindeligt, at man rundt omkring i Danmark baade i den ene og den anden Etat ser, at der skal saa uhyre megen Inspektion til. Naar der er tre eller fire Mennesker,